

Feest van de Heilige Familie: Jezus, Maria, Jozef B

*Daarom is onze God op aarde verschenen
en leefde ze onder de mensen. (Bar 3,38)*

Van leven naar eucharistie

Ieder mens is op honderd manieren afhankelijk van anderen. In dit kluwen van verhoudingen wordt een individu stilaan persoon. Maar de voornaamste plaats waar de mens tot sociaal wezen gevormd wordt blijft de familie. Jeugdmisdadigheid is dan ook meestal een gevolg van tekorten op dit gebied. Van de andere kant is het ook verkeerd wanneer een familie haar eigen beslotenheid niet doorbreekt. Dan wordt immers de vrijheid der leden nodeloos beperkt. Zij zouden zich stilaan moeten openstellen voor bredere relaties op sociaal vlak. De familie blijft niettemin de ruimte waar de mens naar terug kan als pijnlijke ervaringen van eenzaamheid en verdringing hem bedreigen.

Eerste lezing

Wijsheden van Jezus Sirach 3,2-7.12-14

De Heer heeft een vader aangesteld over de kinderen; en de moeder recht gegeven over haar zonen. Wie zijn vader eerbiedigt krijgt vergiffenis van zonden en als iemand die schatten verzamelt is hij die zijn moeder eert. Wie zijn vader eert, beleeft vreugde aan zijn kinderen, en wanneer hij bidt wordt hij verhoord. Wie zijn vader eert zal een lang leven genieten en wie zijn vader gehoorzaamt verkwikt het hart van zijn moeder. Wie de Heer vreest, eert zijn ouders en zal als zijn meesters dienen die hem hebben voortgebracht. Kind, draag zorg voor uw vader op zijn oude dag en doe hem geen verdriet zolang hij leeft. Op de dag dat je in nood zijt, wordt aan u gedacht; gij die nog in volle kracht zijt, veracht uw vader niet. Medelijden met uw vader zal niet worden vergeten, anders dan de zonden bouwt zij uw huis op.

Tweede lezing

Kolossenzen 3,12-21

Broeders en zusters, bekleedt u dan, als Gods heilige en geliefde uitverkorenen met tedere ontferming, goedheid, deemoed, zachtheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander als de een tegen de ander een grief heeft. Zoals de Heer u vergeven heeft zo moet ook gij vergeven. Voegt bij dit alles de liefde als de band der volmaaktheid. En laat de vrede van Christus heersen in uw hart; daartoe zijt gij immers geroepen, als leden van één lichaam. En weest dankbaar. Het woord van Christus moge in volle rijkdom onder u wonen. Leert en vermaant elkander met alle wijsheid. Zingt voor God met een dankbaar hart psalmen, hymnen en liederen, ingegeven door de Geest. En al wat gij doet in woord of werk doet alles in de naam van Jezus de Heer, God de Vader dankend door Hem. Vrouwen, weest uw man onderdanig, zoals het christenen betaamt. Mannen, hebt uw vrouw lief en weest niet humeurig tegen haar. Kinderen, gehoorzaamt uw ouders in alles, want dit is de Heer welgevallig. Vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij de moed niet verliezen.

Evangelie

Lucas 2,22.39-40

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem.

Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Van eucharistie naar leven

Nog minder dan andere families mag de christelijke familie zich in zelfgenoegzaamheid opsluiten. Gericht op Christus en omgevormd door zijn grote liefde, heeft zij in zich de kracht voor een wijdse openheid. De wederzijdse trouw der echtgenoten, de bezorgdheid der ouders, en de onderdanigheid der kinderen zijn alle een afstraling van de banden die bestaan tussen de Vader, de Zoon en de Geest. Wat een familie aan kracht en geborgenheid te bieden heeft, neemt het christendom op en geeft er een verhevener waarde en betekenis aan. Is Christus zelf niet begonnen mens te worden vanuit de glimlach van zijn Moeder om zo zich te openen op de mensen van heel de wereld.

Feest van de Heilige Familie: Jezus, Maria, Jozef B

*Daarom is onze God op aarde verschenen
en leefde ze onder de mensen. (Bar 3,38)*

Van leven naar eucharistie

Ieder mens is op honderd manieren afhankelijk van anderen. In dit kluwen van verhoudingen wordt een individu stilaan persoon. Maar de voornaamste plaats waar de mens tot sociaal wezen gevormd wordt blijft de familie. Jeugdmisdadigheid is dan ook meestal een gevolg van tekorten op dit gebied. Van de andere kant is het ook verkeerd wanneer een familie haar eigen beslotenheid niet doorbreekt. Dan wordt immers de vrijheid der leden nodeloos beperkt. Zij zouden zich stilaan moeten openstellen voor bredere relaties op sociaal vlak. De familie blijft niettemin de ruimte waar de mens naar terug kan als pijnlijke ervaringen van eenzaamheid en verdringing hem bedreigen.

Eerste lezing

Wijsheid van Jezus Sirach 3,2-7.12-14

De Heer heeft een vader aangesteld over de kinderen; en de moeder recht gegeven over haar zonen. Wie zijn vader eerbiedigt krijgt vergiffenis van zonden en als iemand die schatten verzamelt is hij die zijn moeder eert. Wie zijn vader eert, beleeft vreugde aan zijn kinderen, en wanneer hij bidt wordt hij verhoord. Wie zijn vader eert zal een lang leven genieten en wie zijn vader gehoorzaamt verkwikt het hart van zijn moeder. Wie de Heer vreest, eert zijn ouders en zal als zijn meesters dienen die hem hebben voortgebracht. Kind, draag zorg voor uw vader op zijn oude dag en doe hem geen verdriet zolang hij leeft. Op de dag dat je in nood zijt, wordt aan u gedacht; gij die nog in volle kracht zijt, veracht uw vader niet. Medelijden met uw vader zal niet worden vergeten, anders dan de zonden bouwt zij uw huis op.

Tweede lezing

Kolossenzen 3,12-21

Broeders en zusters, bekleedt u dan, als Gods heilige en geliefde uitverkorenen met tedere ontferming, goedheid, deemoed, zachtheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander als de een tegen de ander een grief heeft. Zoals de Heer u vergeven heeft zo moet ook gij vergeven. Voegt bij dit alles de liefde als de band der volmaaktheid. En laat de vrede van Christus heersen in uw hart; daartoe zijt gij immers geroepen, als leden van één lichaam. En weest dankbaar. Het woord van Christus moge in volle rijkdom onder u wonen. Leert en vermaant elkander met alle wijsheid. Zingt voor God met een dankbaar hart psalmen, hymnen en liederen, ingegeven door de Geest. En al wat gij doet in woord of werk doet alles in de naam

van Jezus de Heer, God de Vader dankend door Hem. Vrouwen, weest uw man onderdanig, zoals het christenen betaamt. Mannen, hebt uw vrouw lief en weest niet humeurig tegen haar. Kinderen, gehoorzaamt uw ouders in alles, want dit is de Heer welgevallig. Vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij de moed niet verliezen.

Evangelie

Lucas 2,22-40

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het voorschrift van de Wet des Heren: elke eerstgeborene van het mannelijk geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de bepalingen van de Wet des Heren een offer te brengen, namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven. Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon, een wetgetrouw en vroom man die Israëls vertroosting verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest dat de dood hem niet zou treffen voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd. Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen. Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam ook hij het kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden: "Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan: mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd dat Gij voor alle volken hebt bereid; een licht dat voor de heidenen straalt, een glorie voor uw volk Israël." Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: "Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zei door een zwaard worden doorboord." Er was ook een profetes, Hanna, een dochter van Fanuël, uit de stam van Aser. Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de tempel en diende God dag en nacht door vasten en gebed. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het kind tot allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten. Toen de ouders van Jezus alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; en werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Van eucharistie naar leven

Nog minder dan andere families mag de christelijke familie zich in zelfgenoegzaamheid opsluiten. Gericht op Christus en omgevormd door zijn grote liefde, heeft zij in zich de kracht voor een wijdse openheid. De wederzijdse trouw der echtgenoten, de bezorgdheid der ouders, en de onderdanigheid der kinderen zijn alle een afstraling van de banden die bestaan tussen de Vader, de Zoon en de Geest. Wat een familie aan kracht en geborgenheid te bieden heeft, neemt het christendom op en geeft er een verhevener waarde en betekenis aan. Is Christus zelf niet begonnen mens te worden vanuit de glimlach van zijn Moeder om zo zich te openen op de mensen van heel de wereld.

Feest van de Heilige Familie: Jezus, Maria, Jozef B

*Daarom is onze God op aarde verschenen
en leefde ze onder de mensen. (Bar 3,38)*

Van leven naar eucharistie

Ieder mens is op honderd manieren afhankelijk van anderen. In dit kluwen van verhoudingen wordt een individu stilaan persoon. Maar de voornaamste plaats waar de mens tot sociaal wezen gevormd wordt blijft de familie. Jeugdmisdadigheid is dan ook meestal een gevolg van tekorten op dit gebied. Van de andere kant is het ook verkeerd wanneer een familie haar eigen beslotenheid niet doorbreekt. Dan wordt immers de vrijheid der leden nodeloos beperkt. Zij zouden zich stilaan moeten openstellen voor bredere relaties op sociaal vlak. De familie blijft niettemin de ruimte waar de mens naar terug kan als pijnlijke ervaringen van eenzaamheid en verdringing hem bedreigen.

Eerste lezing

Genesis 15,1-6; 21,1-3

In die dagen klonk het woord van de Heer in een visioen tot Abraham: "Gij moet niet vrezen, Abraham, Ik zal uw schild zijn. Uw loon zal zeer groot zijn!" Toen zei Abraham: "Heer God, wat baten mij uw gaven? Want ik blijf maar kinderloos en de Damasceen Eliëzer zal de bezitter van mijn huis worden. Gij hebt mij toch geen nakomelingen geschonken en een onderhorige zal mijn erfgenaam zijn." Toen werd het woord van de Heer tot hem gericht: "Niet hij wordt uw erfgenaam; uw erfgenaam zal iemand zijn die gij zult verwekken." Hij leidde hem naar buiten en zei: "Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt." En Hij verzekerde hem: "Zo talrijk wordt uw nageslacht." Abraham geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan. De Heer begunstigde Sarah, zoals Hij gezegd had, en vervulde de belofte die Hij haar gedaan had. Sarah werd zwanger en schonk Abraham op zijn oude dag een zoon, op het tijdstip dat God genoemd had. Abraham gaf aan de zoon die hem geboren werd en die hem door Sarah werd geschonken de naam Isaäk.

Tweede lezing

Hebreeën 11,8.11-12.17-19

Broeders en zusters, door het geloof heeft Abraham gehoor gegeven aan de roeping van God, en ging hij op weg naar een land dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen. Door het geloof heeft ook Sarah, ofschoon haar tijd al lang voorbij was, de karcht tot vruchtbaarheid ontvangen, want zij wist dat Hij die belofte had gedaan, zijn woord zou houden. Daarom is dan ook aan één man, en nog wel in zijn hoge ouderdom, een nageslacht gegeven talrijk als sterren aan de hemel, ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee. Door het geloof heeft abraham, toen hij op de proef gesteld werd, Isaäk ten offer gebracht. Hij die de beloften had ontvangen, stond op het punt zijn enige zoon te offeren, de zoon van wie hem gezegd was: "Alleen zij die van Isaäk afstammen, zullen gelden als uw nageslacht." Want Abraham was ervan overtuigd dat God zelfs de macht heeft om doden ten leven te wekken; en uit de dood heeft hij, om zo te zeggen, zijn zoon ook teruggekregen.

Evangelie

Lucas 2,22.39-40

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem. Toen zij alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; het werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Van eucharistie naar leven

Nog minder dan andere families mag de christelijke familie zich in zelfgenoegzaamheid opsluiten. Gericht op Christus en omgevormd door zijn grote liefde, heeft zij in zich de kracht voor een wijdse openheid. De wederzijdse trouw der echtgenoten, de bezorgdheid der ouders, en de onderdanigheid der kinderen zijn alle een afstraling van de banden die bestaan tussen de Vader, de Zoon en de Geest. Wat een familie aan kracht en geborgenheid te bieden heeft, neemt het christendom op en geeft er een verhevener waarde en betekenis aan. Is Christus zelf niet begonnen mens te worden vanuit de glimlach van zijn Moeder om zo zich te openen op de mensen van heel de wereld.

Feest van de Heilige Familie: Jezus, Maria, Jozef B

*Daarom is onze God op aarde verschenen
en leefde ze onder de mensen. (Bar 3,38)*

Van leven naar eucharistie

Ieder mens is op honderd manieren afhankelijk van anderen. In dit kluwen van verhoudingen wordt een individu stilaan persoon. Maar de voornaamste plaats waar de mens tot sociaal wezen gevormd wordt blijft de familie. Jeugdmisdadigheid is dan ook meestal een gevolg van tekorten op dit gebied. Van de andere kant is het ook verkeerd wanneer een familie haar eigen beslotenheid niet doorbreekt. Dan wordt immers de vrijheid der leden nodeloos beperkt. Zij zouden zich stilaan moeten openstellen voor bredere relaties op sociaal vlak. De familie blijft niettemin de ruimte waar de mens naar terug kan als pijnlijke ervaringen van eenzaamheid en verdringing hem bedreigen.

Eerste lezing

Genesis 15,1-6; 21,1-3

In die dagen klonk het woord van de Heer in een visioen tot Abraham: "Gij moet niet vrezen, Abraham, Ik zal uw schild zijn. Uw loon zal zeer groot zijn!" Toen zei Abraham: "Heer God, wat baten mij uw gaven? Want ik blijf maar kinderloos en de Damasceen Eliëzer zal de bezitter van mijn huis worden. Gij hebt mij toch geen nakomelingen geschonken en een onderhorige zal mijn erfgenaam zijn." Toen werd het woord van de Heer tot hem gericht: "Niet hij wordt uw erfgenaam; uw erfgenaam zal iemand zijn die gij zult verwekken." Hij leidde hem naar buiten en zei: "Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt." En Hij verzekerde hem: "Zo talrijk wordt uw nageslacht." Abraham geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan. De Heer begunstigde Sarah, zoals Hij gezegd had, en vervulde de belofte die Hij haar gedaan had. Sarah werd zwanger en schonk Abraham op zijn oude dag een zoon, op het tijdstip dat God genoemd had. Abraham gaf aan de zoon die hem geboren werd en die hem door Sarah werd geschonken de naam Isaäk.

Tweede lezing

Hebreeën 11,8.11-12.17-19

Broeders en zusters, door het geloof heeft Abraham gehoor gegeven aan de roeping van God, en ging hij op weg naar een land dat bestemd was voor hem en zijn erfgenamen. Door het geloof heeft ook Sarah, ofschoon haar tijd al lang voorbij was, de karcht tot vruchtbaarheid ontvangen, want zij wist dat Hij die belofte had gedaan, zijn woord zou houden. Daarom is dan ook aan één man, en nog wel in zijn hoge ouderdom, een nageslacht gegeven talrijk als sterren aan de

hemel, ontelbaar als de zandkorrels aan het strand van de zee. Door het geloof heeft Abraham, toen hij op de proef gesteld werd, Isaäk ten offer gebracht. Hij die de beloften had ontvangen, stond op het punt zijn enige zoon te offeren, de zoon van wie hem gezegd was: "Alleen zij die van Isaäk afstammen, zullen gelden als uw nageslacht." Want Abraham was ervan overtuigd dat God zelfs de macht heeft om doden ten leven te wekken; en uit de dood heeft hij, om zo te zeggen, zijn zoon ook teruggekregen.

Evangelie

Lucas 2,22-40

Toen de tijd aanbrak waarop Maria en het kind volgens de Wet van Mozes gereinigd moesten worden, brachten zijn ouders Jezus naar Jeruzalem om Hem aan de Heer op te dragen, volgens het voorschrift van de Wet des Heren: elke eerstgeborene van het mannelijk geslacht moet aan de Heer worden toegeheiligd, en om volgens de bepalingen van de Wet des Heren een offer te brengen, namelijk een koppel tortels of twee jonge duiven. Nu leefde er in Jeruzalem een zekere Simeon, een wetgetrouw en vroom man die Israëls vertroosting verwachtte, en de heilige Geest rustte op hem. Hij had een godsspraak ontvangen van de heilige Geest dat de dood hem niet zou treffen voordat hij de Gezalfde des Heren zou hebben aanschouwd. Door de Geest gedreven was hij naar de tempel gekomen. Toen de ouders het kind Jezus daar binnenbrachten om aan Hem het voorschrift der Wet te vervullen, nam ook hij het kind in zijn armen en verkondigde Gods lof met de woorden: "Uw dienaar laat gij, Heer, nu naar uw woord in vrede gaan: mijn ogen hebben thans uw Heil aanschouwd dat Gij voor alle volken hebt bereid; een licht dat voor de heidenen straalt, een glorie voor uw volk Israël." Zijn vader en moeder stonden verbaasd over wat van Hem gezegd werd. Daarop sprak Simeon over hen een zegen uit en hij zei tot Maria, zijn moeder: "Zie, dit kind is bestemd tot val of opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zei door een zwaard worden doorboord." Er was ook een profetes, Hanna, een dochter van Fanuël, uit de stam van Aser. Zij was hoogbejaard en na haar jeugd had zij zeven jaren met haar man geleefd. Nu was zij een weduwe van vierentachtig jaar. Ze verbleef voortdurend in de tempel en diende God dag en nacht door vasten en gebed. Op dit ogenblik kwam zij naderbij, dankte God en sprak over het kind tot allen die de bevrijding van Jeruzalem verwachtten. Toen de ouders van Jezus alle voorschriften van de Wet des Heren vervuld hadden keerden zij naar Galilea, naar hun stad Nazaret terug. Het kind groeide op en nam toe in krachten; en werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem.

Van eucharistie naar leven

Nog minder dan andere families mag de christelijke familie zich in zelfgenoegzaamheid opsluiten. Gericht op Christus en omgevormd door zijn grote liefde, heeft zij in zich de kracht voor een wereldse openheid. De wederzijdse trouw der echtgenoten, de bezorgdheid der ouders, en de onderdanigheid der kinderen zijn alle een afstraling van de banden die bestaan tussen de Vader, de Zoon en de Geest. Wat een familie aan kracht en geborgenheid te bieden heeft, neemt het christendom op en geeft er een verhevener waarde en betekenis aan. Is Christus zelf niet begonnen mens te worden vanuit de glimlach van zijn Moeder om zo zich te openen op de mensen van heel de wereld.